

POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Martina Šinkovičová:

***Rola peacekeepingu v řešení etnopolitických konfliktů: komparativní případová studia
Macedónska, Bosny a Hercegoviny, Kosova a Cypru***

Posuzovaná práce se zaměřila na komplikovanou otázku vztahu mezi peacekeepingem a postkonfliktní rekonstrukcí. Jejím cílem je odpovědět na otázku, jakým způsobem peacekeepingové operace ovlivňují možnosti a úspěšnost následného peacebuildingu. V kontextu obtíží pokračujících snah mezinárodního společenství o postkonfliktní rekonstrukci na mnoha místech světa jde o otázku stále aktuální a jednoznačně relevantní.

Autorka se rozhodla prozkoumat kauzální souvislost mezi peacekeepingem a postkonfliktní rekonstrukcí ve specifickém kontextu etnopolitických konfliktů. Tato kategorie je sama o sobě sporná a její akceptování odvisí od konkrétního teoretického východiska, nicméně dvacet let po vypuknutí válek na Balkáně ji lze považovat za součást hlavního proudu uvažování o konfliktech. Autorka si je navíc problematičnosti tohoto konceptu vědoma a v první kapitole stati rozebírá jednotlivé přístupy, jež se jej snaží uchopit.

Páteří práce je metodologická konstrukce, založená na postulovaném vztahu nezávislé (peacekeeping) a závislé (peacebuilding) proměnné, moderovaném přítomností zprostředkujících proměnných v podobě povahy konfliktu a jeho stran. Tyto proměnné jsou v úvodu (s. 4) adekvátně operacionalizovány a slouží jako východisko k analýze empirických příkladů v podobě čtyř případových studií, věnujících se konfliktům na Kypru, v Bosně a Hercegovině, v Kosovu a v Makedonii, jež tvoří analytické jádro práce (vedle tří příkladů z Balkánu slouží Kypr jako kontrolní případ).

Hlavní devízou textu je autorčina konstantní snaha o analytický (tedy nepopisný) pohled na pojednávanou problematiku, která prostupuje všechny dimenze práce, počínaje její strukturou a konče dílčími rozbory v rámci jednotlivých kapitol. Poznatky, k nimž autorka dospívá, vycházejí z provedeného rozboru, jsou dobře argumentačně podloženy a přehledně uspořádány v závěrech kapitol i závěru celé práce.

Textu lze vytknout dva dílčí nedostatky. Za prvé, ačkoliv je operacionalizace zvolených proměnných provedena zcela adekvátně, textu by prospělo, kdyby s nimi explicitněji a strukturovaněji pracoval v rámci případových studií. Tím nemá být řečeno, že se autorka v analytické části práce odchyluje od zvoleného výzkumného konceptu, jen že by se byl tento koncept mohl otisknout do hodnocení empirických dat poněkud výrazněji a strukturovaněji.

Druhá připomínka navazuje na tu předchozí. Je škoda, že autorka nevěnovala v případových studiích větší prostor rozboru závislé proměnné, tedy podobě postkonfliktní rekonstrukce. Na rozdíl od podrobné analýzy nezávislé a zprostředkující proměnné je tento aspekt nedotažen a zasloužil by si rozsáhlejší rozpracování, třeba i na úkor úvodních teoreticko-koncepčních pasáží.

Po formální stránce lze práci vytknout jen málo. Je psána přitažlivě střídým jazykem, který je dobře stylisticky zvládnut, až na drobné (a bohužel obvyklé) nedostatky typu chybějících čárek v souvětích, nesprávného psaní zeměpisných názvů (i ve slovenštině je např. správně „Európska únia“, nikoliv „Európska Únia“) či umístění čísel odkazů na konci věty (správně jsou až za tečkou, nikoliv před ní). Práce obsahuje všechny požadované náležitosti, tedy anotaci a přehled klíčových slov v jazyce práce a v angličtině, anglické shrnutí a původní projekt (přiložený seznam peacekeepingových operací je nadbytečný, ale na druhou stranu nijak neruší).

Jak je patrné, uvedené výhrady jsou jen dílčí a nenaznačují závažnější vady v podstatných rysech práce. Ta představuje promyšlenou, dobře strukturovanou a kvalitně provedenou analýzu. Jednoznačně ji proto **doporučuji k obhajobě** a navrhuji ji hodnotit jako **výbornou**.

V Praze dne 18. 6. 2012